

تلویزیون + اینترنت

زمانی تلویزیون مرکز سرگرمی خانه بود، بعد این جعبه جادویی جای خود را به رایانه داد و با ورود اینترنت به خانه، این فناوری جدید جای تلویزیون را گرفت و به مرکز تفریحات و وقت گذرانی افراد خانواده تبدیل شد.

زمانی تلویزیون مرکز سرگرمی خانه بود، بعد این جعبه جادویی جای خود را به رایانه داد و با ورود اینترنت به خانه، این فناوری جدید جای تلویزیون را گرفت و به مرکز تفریحات و وقت گذرانی افراد خانواده تبدیل شد.

حالا با آمدن نسل جدیدی از تلویزیون‌ها که اینترنت را نیز پشتیبانی می‌کنند، فناوری جدیدی ظهور کرده است که می‌توان از آن به تلویزیون‌های اینترنتی تعبیر کرد؛ تلویزیون‌هایی که نه تنها می‌توانند به اینترنت متصل شوند بلکه قادرند با فناوری‌هایی نظیر نمایش سه بعدی، به ابزاری برای استفاده همزمان از تلویزیون و اینترنت یا حتی تماشای تلویزیون از طریق اینترنت تبدیل شوند. منتهی شاید این بار به جای نشستن پشت میز بتوان همزمان با لم دادن بر مبل‌های راحتی، صفحات وب را مرور کرده و همزمان با تماشای یک برنامه مورد علاقه تلویزیونی به بحث در باره آن در شبکه‌های اجتماعی با دوستان نیز پرداخت. تلویزیون‌هایی که به تلویزیون‌های هوشمند یا تلویزیون‌های اجتماعی مشهور شده‌اند فقط یک فناوری جدید به شمار نمی‌روند بلکه با تغییر عادات‌های کاربران و بینندگان، محیطی تازه از سرگرمی، کار و تفریح و دگرگونی در سبک زندگی مدرن را نیز به همراه می‌آورند.

تلویزیون در تمام نیم قرن گذشته مهم‌ترین فناوری زندگی بشری بوده است. شاید خانه‌ای را نتوان بدون تلویزیون تصور کرد. اساسا چیدمان وسایل منزل براساس نحوه قرارگرفتن تلویزیون صورت می‌گیرد. انگار همه دور این وسیله گردآمده‌اند تا از دریچه آن به دنیا بنگرند.

تلویزیون علاوه بر جنبه سرگرم‌کنندگی اعضای خانواده، نقش وسیله خبر رسانی و اطلاع‌رسانی را نیز ایفا کرده است. حالا با ادغام این فناوری با رایانه و اینترنت و تکنولوژی‌های نمایش وسیع و چندبعدی یا نمایشگرهای لمسی، دیجیتال، پلاسما، ای‌سی‌دی و ال‌ای‌دی، پدیده‌ای در دسترس همگان قرار گرفته که تا پیش از آن تصورش هم برای خیلی‌ها غیرممکن بود.

در حال حاضر اکثر تولیدکننده‌های تلویزیون، Smart TV تولید می‌کنند ولی برخی، نام‌های متفاوتی برای تلویزیون‌های هوشمند خود گذاشته‌اند. به هر حال منظور از تلویزیون هوشمند تلویزیونی است که قادر است به اینترنت متصل شود و سرویس‌های اینترنتی را در اختیار کاربر قرار دهد. تلویزیون هوشمند مانند تلفن هوشمند عمل می‌کند. این تلویزیون‌ها قادرند سرویس‌های مختلف اینترنتی را از طریق تلویزیون به کاربر ارائه دهند. یعنی تلویزیون هوشمند معادل یک تلویزیون معمولی با یک کامپیوتر داخلی است که سرویس‌های متنوعی به کاربر می‌دهد. کاربر می‌تواند در تلویزیون هوشمند خود نرم افزار نصب کند، ویدئو و تصاویر آنلاین را مشاهده کند، صفحات وب را مرور کند، بازی اجرا کند و از همه مهم‌تر به کانال‌های اینترنتی IPTV متصل شود. شرکت‌های بزرگی هم‌اکنون Smart TV تولید می‌کنند، مثل Google TV که نتیجه همکاری گوگل، سونی، اینتل و Logitech است یا شرکت ال‌جی با LG Smart TV، مایکروسافت با Mediaroom، تلویزیون‌های هوشمند Viera Cast از پاناسونیک و حتی Yahoo! Connected TV.

اما شاید بزرگ‌ترین اتفاق در دنیای تلویزیون‌های هوشمند که عنوان Smart TV را نیز برای نخستین‌بار به این کلاس وارد کرد در خلال نمایشگاه CES 2011 در لاس وگاس آمریکا به عموم معرفی شد. در این نمایشگاه علاوه بر ابداعات و تجهیزات رنگارنگ ارائه شده، نسل جدید تلویزیون‌های Smart TV's با قابلیت‌هایی انقلابی به نمایش گذاشته شد. البته باید اشاره کرد که تعدادی از اپراتورهای مخابراتی در دنیا نیز به ارائه خدمات تلویزیون اینترنتی پرداخته‌اند که کاربران را قادر می‌سازد روی این تلویزیون‌های هوشمند محتوای کافی و مفید هم مشاهده کنند چرا که بدون محتوای قابل مشاهده، این فناوری‌ها قابلیت چندان برای کاربران نخواهد داشت. با این حال از طریق تلویزیون‌های هوشمند می‌توان علاوه بر مشاهده برنامه‌های تلویزیونی معمولی، با استفاده از یک رابط کاربری، یک خط تلفن یا یک اتصال اینترنتی، از همه امکانات یک رایانه متصل به اینترنت نیز استفاده کرد، در داخل این تلویزیون‌ها نیز ابزارها و رابط‌هایی برای به اشتراک‌گذاری اطلاعات روی شبکه‌ها و رسانه‌ها اجتماعی، مشاهده ای‌میل، وبگردی، بازی آنلاین و سایر ابزارهای سرگرمی آنلاین تعبیه شده است.

جست‌وجوی اینترنتی در موتورهای جست‌وجو، اتصال به تلویزیون‌های کابلی، چت‌کردن، مشاهده فوری اخبار و اطلاعات تکمیلی در باره یک برنامه تلویزیونی و مشارکت در بحث‌های کاربران در باره یک برنامه خاص از دیگر مزایای استفاده از این تلویزیون‌ها است. این نوع تلویزیون‌ها همچنین ابزاری سودمند برای محیط‌های کاری هستند، قابلیت اتصال به انواع رابط‌های سخت‌افزاری و هارد دیسک‌ها امکان ضبط و پخش تصاویر و برنامه‌ریزی زمانی برای ضبط خودکار برنامه‌های مورد علاقه کاربران را فراهم می‌کند. این به معنای گرفتن ورودی و خروجی‌های متنوع از این وسیله است. حتی با داشتن امکانی مثل وب‌کم، این دستگاه می‌تواند به یک وسیله ارتباط تصویری یا ویدئو کنفرانس برای خانواده یا محیط کاری تبدیل شود.

البته این نوع تلویزیون‌های هوشمند ایرادات و اشکالاتی نیز دارند مثلاً فقدان قابلیت اتصال به اینترنت دایل‌آپ و محدودیت دسترسی به بسیاری از سرویس‌های پایه در ایران ازجمله مشکلاتی است که کاربران ایرانی این نوع فناوری‌ها تا سال‌های سال با آن دست به گریبان خواهند بود. شاید به این دلیل که اساساً این فناوری‌ها برای کشورهای مثل ایران تولید نشده‌اند هر چند به‌تازگی خط تولید این نوع تلویزیون‌ها در ایران هم راه‌اندازی شده اما تا زمانی که زیرساخت‌های ارتباطی ایران مانند توسعه خطوط اینترنت پرسرعت و توسعه شبکه‌های تلویزیونی دیجیتال و برنامه‌های تلویزیونی متنوع وای‌پی‌تی‌وی‌ها در ایران صورت نگرفته شاید استفاده از این تلویزیون‌های هوشمند که نسبتاً هم برای یک خانواده ایرانی گران‌قیمت به شمار می‌روند مقرون به صرفه نباشد.

با این حال آن دسته از گروه‌های اجتماعی در ایران که کاربر اینترنت پرسرعت هستند و نیز خانواده‌هایی که به دلایل خاص ترجیح می‌دهند استفاده از اینترنت در محیط عمومی خانه صورت گیرد تا اتاق ویژه رایانه، احتمالاً جزو مشتریان پروپا قرص این فناوری‌های جدید خواهند بود.

تلویزیون هوشمند یا تلویزیون اینترنتی اینک رویا و ایده دست‌نیافتنی نیست به محیط اجتماعی ما راه‌یافته است، این خاصیت فناوری است که سریع‌تر از تحولات حرکت می‌کند باید آن را بشناسیم و قابلیت‌های آن را در زندگی روزمره خود به‌کار بگیریم و پیش از آنکه به ما آسیب برساند رویکرد مناسبی در مواجهه با آن اتخاذ کنیم.